

Tablouri

Operatii pe tablouri bidimensionale

Lectii de pregatire pentru Admitere

07 / 03 / 2020

Operatii pe tablouri bidimensionale

Cuprins

0. Tablouri unidimensionale – scurta recapitulare

1.Tablouri bidimensionale – notiuni teoretice

2.Tablouri bidimensionale - Aplicatii

0. Tablouri unidimensionale – scurta recapitulare

C / C++

```
int a[20];  
double b[30];  
char c[23];
```

Declarare

Pascal

```
var a : array [1..20] of integer;  
var b : array [1..30] of double;  
var c : array [1..23] of char;
```

double tab [100] ;

0.3	-1.2	10	5.7	...	0.2	-1.5	1
0	1	2	3		97	98	99

tab [3] = 5.7;

int a[5];

3	-12	10	7	1
0	1	2	3	4

a [1] = -12;

char b1 [34];

A	&	*	+	...	c	M	#
0	1	2	3	...			

b1 [1] = '&;'

0. Tablouri unidimensionale – scurta recapitulare

Varianta C / C++

Cantitatea de memorie necesara pentru inregistrarea unui tablou este direct proportionala cu tipul si marimea sa.

tip nume [dimensiune] → **sizeof(nume) = sizeof (tip) * dimensiune;**

```
double tab [100] ;

int a[5];

char b1 [34];

printf("Stocarea unui tablou de elemente double = %d octeti\n",sizeof(tab));
printf("Stocarea unui tablou de elemente int = %d octeti\n",sizeof(a));
printf("Stocarea unui tablou de elemente char = %d octeti\n",sizeof(b1));
```

C:\Users\Ank\Desktop\testSizeof\bin\Debug\testSizeof.exe

```
Stocarea unui tablou de elemente double = 800 octeti
Stocarea unui tablou de elemente int = 20 octeti
Stocarea unui tablou de elemente char = 34 octeti
```


0. Tablouri unidimensionale – scurta recapitulare

C / C++

Pascal

Traversare (complexitate **O(n)**)

```
for (i = 0; i < n; i++)  
    // viziteaza a[i];
```

```
for i:= 1 to n do  
    { viziteaza a[i];}
```

Cutare (liniara – complexitate **O(n)**)

```
int t = 0;  
for (i = 0; i < n; i++)  
    if (a[i] == x) t = 1;  
if (t == 0) // cautare fara succes
```

```
var t : boolean;  
t := false;  
for i:= 1 to n do  
    if (a[i] = x) then t := true;  
if (t = false) then  
    {cautare fara succes};
```


0. Tablouri unidimensionale – scurta recapitulare

C / C++

Pascal

Inserare (valoare val pe pozitia poz)

```
for (i = n-1; i >= poz; i--)  
    a[i+1] = a[i];  
a[poz] = val;  
n++;
```

```
for i:= n downto poz do  
    a[i+1] := a[i];  
a[poz]:=val;  
n := n+1;
```

Stergere (valoare de pe pozitia poz)

```
for (i = poz; i < n-1; i++)  
    a[i] = a[i+1];  
n--;
```

```
for i := poz to n-1 do  
    a[i] := a[i+1];  
n:=n-1;
```


1. Tablouri bidimensionale – notiuni teoretice

Reprezentarea matricelor in memorie = tablouri de tablouri

int a[3][5]

	0	1	2	3	4
0	1	5	-2	8	3
1	5	-6	-8	7	0
2	1	3	1	-4	2

1	5	-2	8	3	5	-6	-8	7	0	1	3	1	-4	2
---	---	----	---	---	---	----	----	---	---	---	---	---	----	---

a[0][0] a[0][4] a[1][0] a[2][4]

1	5	-2	8	3	5	-6	-8	7	0	1	3	1	-4	2
---	---	----	---	---	---	----	----	---	---	---	---	---	----	---

a[0]

a[1]

a[2]

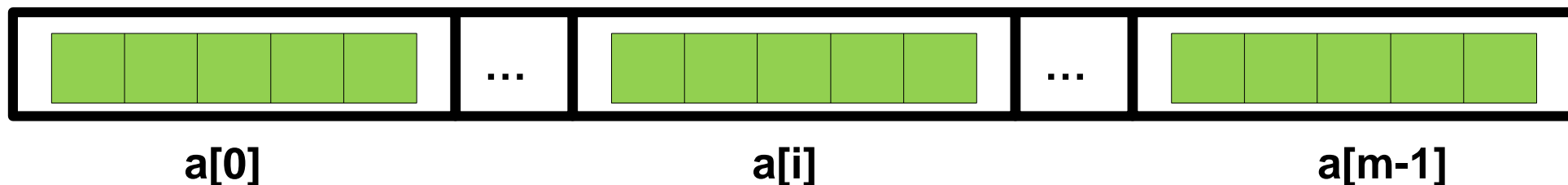

1. Tablouri bidimensionale – notiuni teoretice

Reprezentarea matricelor in memorie = tablouri de tablouri

Generalizare: a matrice cu m linii si n coloane

$a[i][0]$ $a[i][n-1]$

Numele unui tablou este un pointer **constant** catre primul sau element

```
int v[100]; v identic cu &v[0];  
float a[4][6]; a identic cu &a[0][0];
```


1. Tablouri bidimensionale – notiuni teoretice

Varianta C / C++

Cantitatea de memorie necesara pentru inregistrarea unui tablou este direct proportionala cu tipul si marimea sa.

tip nume [dimensiune1][dimensiune2] →

sizeof(nume) = sizeof (tip) * dimensiune1 * dimensiune2;

```
double tab [5][10] ;

int a[5][10];

char b1[5][10];

printf("Stocarea unui tablou de elemente double = %d octeti\n",sizeof(tab));
printf("Stocarea unui tablou de elemente int = %d octeti\n",sizeof(a));
printf("Stocarea unui tablou de elemente char = %d octeti\n",sizeof(b1));
```

C:\Users\Ank\Desktop\testSizeof\bin\Debug\testSizeof.exe

```
Stocarea unui tablou de elemente double = 400 octeti
Stocarea unui tablou de elemente int = 200 octeti
Stocarea unui tablou de elemente char = 50 octeti
```


1. Tablouri bidimensionale – notiuni teoretice

```
int a[10][10], n, m;
```

Citirea unei matrice

```
cin>>n>>m;  
for(i=0; i<n; i++)  
    for(j=0; j<m; j++)  
        cin>>a[i][j];
```

Interschimbarea liniei x cu linia y

```
for(j=0; j<m; j++)  
{  
    aux = a[x][j];  
    a[x][j] = a[y][j];  
    a[y][j] = aux;  
}
```

Afisarea unei matrice

```
for(i=0; i<n; i++)  
{  
    for(j=0; j<m; j++)  
        cout<<a[i][j]<<" ";  
    cout<<endl;  
}
```

Stergerea liniei x dintr-o matrice

```
for(i=x; i<n-1; i++)  
    for(j=0; j<m; j++)  
        a[i][j] = a[i+1][j];  
n--;
```


2. Tablouri bidimensionale – Aplicatii

Aplicatie 2.1 – Puncte “șă”

*Se citeste o matrice cu n linii si m coloane, cu **elemente distincte**. Sa se afiseze punctele “șă” din matrice. Un punct “șă” este acel element care este minim pe linia sa si maxim pe coloana.*

Exemplu

int a[3][5]

	0	1	2	3	4
0	10	5	-2	8	33
1	4	-8	-6	7	0
2	3	13	2	4	9

Punct “șă”: a[2][2]

2. Tablouri bidimensionale – Aplicatii

Aplicatie 2.1 – Puncte “șă”

*Matrice cu **elemente distincte***

Sugestie de implementare:

1. consideram un subprogram care sa returneze **pozitia pe care se afla elementul minim de pe o linie**;
2. consideram un subprogram care sa returneze **pozitia pe care se afla elementul maxim de pe o coloana**;
3. Parcurgem matricea linie cu linie; pe fiecare linie cautam pozitia minimului. Daca aceasta coincide cu pozitia maximului de pe coloana minimului, atunci afisam elementul sa.

2. Tablouri bidimensionale – Aplicatii

Aplicatie 2.1 – Puncte “șă”

*Matrice cu **elemente distincte***

Pozitia elementului minim pe o linie

Pozitia elementului maxim pe o coloana

```
int poz_min_linie(int lin, int m)
{
    int j,p=0;
    for(j=1; j<m; j++)
        if (a[lin][j]<a[lin][p])
            p = j;
    return p;
}
```

```
int poz_max_coloana(int col, int n)
{
    int i,p=0;
    for(i=1; i<n; i++)
        if (a[i][col]>a[p][col])
            p = i;
    return p;
}
```

Afisarea elementului “sa”

```
for(i=0; i<n; i++)
{
    j = poz_min_linie(i,m);
    if (i==poz_max_coloana(j,n))
        cout<<i<<" "<<j<<"\n";
}
```


2. Tablouri bidimensionale – Aplicatii

Aplicatie 2.1 – Puncte “șă”

Cum ati rezolva problema in cazul unei matrice cu n linii si m coloane cu elemente nedistincte?

Exemplu

int a[3][5]

	0	1	2	3	4
0	1	4	1	5	2
1	3	5	3	7	3
2	2	3	0	1	2

Puncte “șă”: $a[1][0]$, $a[1][2]$, $a[1][4]$

2. Tablouri bidimensionale – Aplicatii

Aplicatie 2.1 – Puncte “şa”

Matrice cu **elemente nedistincte**

Sugestie de implementare:

1. consideram un subprogram care returneaza **elementul minim de pe o linie**;
2. Consideram vectorul `min_lin[]` care sa contina valorile minime de pe fiecare linie a matricei
3. consideram un subprogram care returneaza **elementul maxim de pe o coloana**;
4. Consideram un vector `max_col[]` care sa contina valorile maxime de pe fiecare coloana a matricei;
5. Parcurgem matricea element cu element; daca `a[i][j]` coincide cu valoarea de pe pozitia `i` din vectorul `min_lin[]` si cu valoarea de pe pozitia `j` din vectorul `max_col[]`, atunci afisam elementul sa.

sa.

1	4	1	5	2
3	5	3	7	3
2	3	0	1	2

min_lin:

1
3
0

max_col:

3	5	3	7	3
---	---	---	---	---

2. Tablouri bidimensionale – Aplicatii

Aplicatie 2.1 – Puncte “șă”

*Matrice cu **elemente nedistincte***

Elementul minim pe o linie

```
int min_linie(int lin, int m)
{
    int j,p=0;
    for(j=1; j<m; j++)
        if (a[lin][j]<a[lin][p])
            p = j;
    return a[lin][p];
}
```

Elementul maxim pe o coloana

```
int max_coloana(int col, int n)
{
    int i,p=0;
    for(i=1; i<n; i++)
        if (a[i][col]>a[p][col])
            p = i;
    return a[p][col];
}
```

Afisarea elementului “șă”

```
for(i=0; i<n; i++)
    min_lin[i] = min_linie(i,m);

for(j=0; j<m; j++)
    max_col[j] =max_coloana(j,n);

for(i=0; i<n; i++)
    for(j=0; j<m; j++)
        if(a[i][j]==min_lin[i] && a[i][j]==max_col[j])
            cout<<i+1<<" "<<j+1<<endl;
```


2. Tablouri bidimensionale – Aplicatii

Aplicatie 2.2 – Ordonare diagonala

Se citeste o matrice patratica de dimensiune $n \times n$. Să se sorteze crescator valorile aflate pe diagonala principală, astfel incat, pe fiecare linie si pe fiecare coloana sa ramana aceleasi valori (liniile pot fi insa intr-o alta intr-o alta ordine in noua matrice, la fel si coloanele); altfel spus, sa se sorteze crescator valorile de pe diagonala principala prin interschimbari de linii si de coloane.

Exemplu

int a[4][4]

	0	1	2	3
0	9	1	7	8
1	2	6	4	3
2	5	2	1	8
3	7	6	4	4

	0	1	2	3
0	1	8	2	5
1	4	4	6	7
2	4	3	6	2
3	7	8	1	9

2. Tablouri bidimensionale – Aplicatii

Aplicatie 2.2 – Ordonare diagonala

Se citeste o matrice patratica de dimensiune $n \times n$. Să se sorteze crescator valorile aflate pe diagonala principală, astfel incat, pe fiecare linie si pe fiecare coloana sa ramana aceleasi valori (liniile pot fi insa intr-o alta intr-o alta ordine in noua matrice, la fel si coloanele); altfel spus, sa se sorteze crescator valorile de pe diagonala principala prin interschimbari de linii si de coloane

Sugestie de implementare:

- 1.consideram un subprogram care sa interschimbe doua linii;
- 2.consideram un subprogram care sa interschimbe doua coloane;
- 3.ordonam crescator elemntele de pe diagonala principala utilizand algoritmul de **selectie a minimului** (La fiecare iteratie i se interschimba linia i cu linia corespunzatoare minimului, respectiv coloana i cu coloana minimului).

2. Tablouri bidimensionale – Aplicatii

Aplicatie 2.2 – Ordonare diagonala

Interschimbarea liniei x cu linia y

```
void swap_linie(int x, int y)
{
    int i, aux;
    for(i=0; i<n; i++)
    {
        aux = a[x][i];
        a[x][i] = a[y][i];
        a[y][i] = aux;
    }
}
```

Interschimbarea coloanei x cu coloana y

```
void swap_coloana(int x, int y)
{
    int i, aux;
    for(i=0; i<n; i++)
    {
        aux = a[i][x];
        a[i][x] = a[i][y];
        a[i][y] = aux;
    }
}
```


2. Tablouri bidimensionale – Aplicatii

Aplicatie 2.2 – Ordonare diagonala

Ordonarea diagonalei principale folosind algoritmul de
sortare prin selectia minimului

```
for(i=0; i<n-1; i++)  
{  
    minim = i;  
    for(j = i+1; j<n; j++)  
        if (a[j][j] < a[minim][minim])  
            minim = j;  
    swap_linie(i,minim);  
    swap_coloana(i,minim);  
}
```


2. Tablouri bidimensionale – Aplicatii

Aplicatie 2.3 – Diagonalele si paralelele acestora

Se citeste o matrice patratica de dimensiune $n \times n$. Să se afiseze elementele de pe diagonalele matricei si de pe liniile paralele acestora.

Exemplu

int a[4][4]

	0	1	2	3
0	9	1	7	8
1	2	6	4	3
2	5	2	1	8
3	7	6	4	4

Diagonale principale

8			
7	3		
1	4	8	
9	6	1	4
2	2	4	
5	6		
7			

Diagonale secundare

9			
1	2		
7	6	5	
8	4	2	7
3	1	6	
8	4		
4			

2. Tablouri bidimensionale – Aplicatii

Aplicatie 2.3 – Diagonalele si paralelele acestora

Sugestie de implementare:

1. Se considera k numarul paralelei cu diagonala principala, respectiv secundara; prima paralela la diagonala principala considera ultimul element de pe prima linie (dreapta sus), iar prima paralela la diagonala secundara considera primul element de pe prima linie (stanga sus);
2. Varianta $O(n^3)$: pentru fiecare k se parcurge matricea element cu element si se verifica conditia de paralela la diagonala principala;
3. Varianta $O(n^3)$: pentru fiecare k se parcurge matricea element cu element si se verifica conditia de paralela la diagonala secundara;
4. Varianta $O(n^2)$: pentru fiecare k se considera elementele de pe linia i si paralela k la diagonala principala (**indicele de coloana este inlocuit cu formula corespunzatoare**);
5. Varianta $O(n^2)$: pentru fiecare k se considera elementele de pe linia i si paralela k la diagonala secundara (**indicele de coloana este inlocuit cu formula corespunzatoare**).

2. Tablouri bidimensionale – Aplicatii

Aplicatie 2.3 – Diagonalele si paralelele acestora

$O(n^3)$

Paralele la diagonala principala

```
//k = a cata diagonala parcurgem  
for (int k = 0; k < 2*n-1; k++)  
{  
    for(i=0; i<n; i++)  
        for(j=0; j<n; j++)  
            if (j-i == n - k - 1) cout<<a[i][j]<<" ";  
    cout<<"\n";  
}
```

Paralele la diagonala secundara

```
//k = a cata diagonala parcurgem  
for (int k = 0; k < 2*n-1; k++)  
{  
    for(i=0; i<n; i++)  
        for(j=0; j<n; j++)  
            if (i+j == k) cout<<a[i][j]<<" ";  
    cout<<"\n";  
}
```


2. Tablouri bidimensionale – Aplicatii

Aplicatie 2.3 – Diagonalele si paralelele acestora

$O(n^2)$

Paralele la diagonala principala

```
//k = a cata diagonala parcurgem
for (int k = 0; k < n; k++)
{
    for(i=0; i < k+1; i++)
        cout << a[i][n - k - 1 + i] << " ";
    cout << "\n";
}

for (int k = n; k < 2*n-1; k++)
{
    for(i=k-n+1; i < n; i++)
        cout << a[i][n - k - 1 + i] << " ";
    cout << "\n";
}
```

Paralele la diagonala secundara

```
//k = a cata diagonala parcurgem
for (int k = 0; k < n; k++)
{
    for(i=0; i < k+1; i++)
        cout << a[i][k-i] << " ";
    cout << "\n";
}

for (int k = n; k < 2*n-1; k++)
{
    for(i=k-n+1; i < n; i++)
        cout << a[i][k-i] << " ";
    cout << "\n";
}
```


2. Tablouri bidimensionale – Aplicatii

Aplicatie 2.4 – Atac regine

Cerința

Pe o tablă de șah de dimensiune n se află m regine. O regină atacă o altă regină dacă cele două se află pe aceeași linie, coloană sau diagonală și între ele nu se află alte regine. Determinați numărul maxim p de regine care sunt atacate de o aceeași regină și numărul q de regine care atacă p alte regine.

Date de intrare

Fișierul de intrare *regine.in* conține pe prima linie numerele n m ; următoarele m linii conțin perechi i j reprezentând linia și coloana unde se află poziționată o regină.

2. Tablouri bidimensionale – Aplicatii

Aplicatie 2.4 – Atac regine

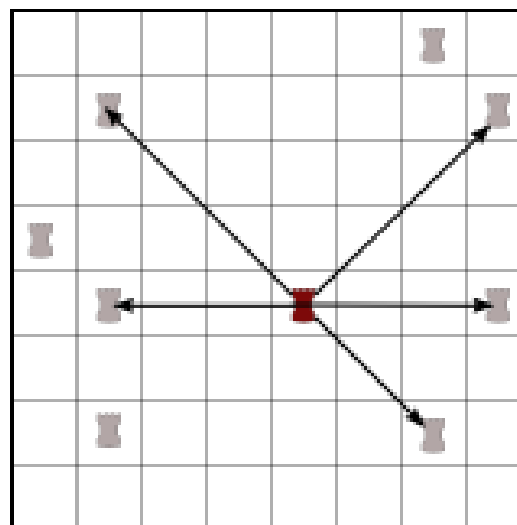
regine.in

8	9
1	7
2	2
2	8
4	1
5	2
5	5
5	8
7	2
7	7

regine.out

5	1
---	---

Explicație

<https://www.pbinfo.ro/?pagina=probleme&id=602>

2. Tablouri bidimensionale – Aplicatii

Aplicatie 2.4 – Atac regine

Caz 1. numarul de regine este mult mai mare decat n – Complexitate $O(n^2)$

Sugestie de implementare:

1. construim matricea a cu semnificatia

$a[x][y] = 0$, daca pe pozitia (x,y) nu este plasata o regina

$a[x][y] = \text{numarul reginei aflata pe linia } x \text{ si coloana } y$, altfel

regine.in

8	9
1	7
2	2
2	8
4	1
5	2
5	5
5	8
7	2
7	7

						1	
	2						3
4							
	5			6			7
	8					9	

matricea a
celulele libere memoreaza 0

2. Tablouri bidimensionale – Aplicatii

Aplicatie 2.4 – Atac regine

Caz 1. numarul de regine este mult mai mare decat n – Complexitate $O(n^2)$

Sugestie de implementare:

1. construim matricea a cu semnificatia
 $a[x][y] = 0$, daca pe pozitia (x,y) nu este plasata o regina
 $a[x][y] = \text{numarul reginei aflata pe linia } x \text{ si coloana } y$;
2. construim vectorul atac cu semnificatia
 $\text{atac}[i] = \text{cate regine sunt atacate de regina } i \text{ (initial 0)}$;
3. pentru fiecare regina stabilim ce regine **de pe aceeasi line** ataca, **parcurgand matricea linie cu linie**;

						1	
	2						3
4							
5			6				7
	8						9

De exemplu, când parcurgem linia 5,
găsim următoarele perechi de numere pozitive
consecutive (care au doar 0 între ele):
 $(5,6) \Rightarrow$ crește $\text{atac}[5]$ și $\text{atac}[6]$
 $(6,7) \Rightarrow$ crește $\text{atac}[6]$ și $\text{atac}[7]$

2. Tablouri bidimensionale – Aplicatii

Aplicatie 2.4 – Atac regine

Caz 1. numarul de regine este mult mai mare decat n – Complexitate $O(n^2)$

Sugestie de implementare:

1. construim matricea a cu semnificatia
 $a[x][y] = 0$, daca pe pozitia (x,y) nu este plasata o regina
 $a[x][y] = \text{numarul reginei aflata pe linia } x \text{ si coloana } y$;
2. construim vectorul atac cu semnificatia
 $\text{atac}[i] = \text{cate regine sunt atacate de regina } i \text{ (initial 0)}$;
3. pentru fiecare regina stabilim ce regine **de pe aceeasi line** ataca, **parcurgand matricea linie cu linie**;
4. pentru fiecare regina stabilim ce regine **de pe aceeasi coloana** ataca, **parcurgand matricea coloana cu coloana**;
5. pentru fiecare regina stabilim ce regine **de pe aceeasi diagonala paralela cu cea principala** ataca, parcurgand matricea paralel cu diagonala principala;
6. pentru fiecare regina stabilim ce regine **de pe aceeasi diagonala paralela cu cea secundara** ataca, parcurgand matricea paralel cu diagonala secundara
7. Parcurgem vectorul $\text{atac}[]$ pentru gasirea elementului maxim si a frecventei acestuia.

2. Tablouri bidimensionale – Aplicatii

Aplicatie 2.4 – Atac regine

Caz 1. numarul de regine este mult mai mare decat n – Complexitate $O(n^2)$

**Actualizarea vectorului
“atac” prin considerarea
conflictelor de pe aceeași
linie**

Regina	atac
1	0
2	1
3	1
4	0
5	1
6	2
7	1
8	1
9	1

```

void numara_conflicte_linie (int atac[501], int a[101][101], int n)
{
    int i,j,poz;
    for(i=1; i<=n; i++)
    {
        poz=0; // coloana ultimei regine de pe linia i
        for(j=1; j<=n; j++)
            if (a[i][j]!=0) //este regina
                if(poz==0)
                    poz=j; //prima regina de pe linie
                else
                {
                    //regina anterioara de pe linia i este pe coloana poz
                    atac[a[i][poz]]++;
                    atac[a[i][j]]++;
                    poz=j;
                }
    }
}
    
```

						1	
	2						3
4							
	5			6			7
	8					9	

2. Tablouri bidimensionale – Aplicatii

Aplicatie 2.4 – Atac regine

Caz 1. numarul de regine este mult mai mare decat n – Complexitate $O(n^2)$

**Actualizarea vectorului
“atac” prin considerarea
conflictelor de pe aceeasi
coloana**

Regina	Atac
1	1
2	2
3	2
4	0
5	3
6	2
7	2
8	2
9	2

```
void numara_conflicte_coloana(int atac[501],int
                               a[101][101],int n)
{
    int i,j,poz;
    for(j=1; j<=n; j++)
    {
        poz=0;
        for(i=1; i<=n; i++)
            if (a[i][j]!=0)
                if(poz==0)
                    poz=i;
                else
                {
                    atac[a[poz][j]]++;
                    atac[a[i][j]]++;
                    poz=i;
                }
    }
}
```

						1	
	2						3
4							
	5			6			7
	8					9	

2. Tablouri bidimensionale – Aplicatii

Aplicatie 2.4 – Atac regine

Caz 1. numarul de regine este mult mai mare decat n – Complexitate $O(n^2)$

Actualizarea vectorului “atac” prin considerarea conflictelor de pe diagonalele paralele cu diagonala principala

Regina	Atac
1	2
2	3
3	3
4	1
5	4
6	4
7	2
8	2
9	3

```
void numara_conflicte_diag_principala(int atac[501], int a[101][101],
                                     int n)
{
    int i,j,poz,k;

    for (k = 0; k<n; k++)
    {
        poz=0;
        for(i=1; i<=k+1; i++)
        {
            int j = n - k - 1 + i;
            if (a[i][j]!=0)
                if(poz==0)
                    poz=i;
            else
            {
                atac[a[poz][n - k - 1 + poz]]++;
                atac[a[i][j]]++;
                poz=i;
            }
        }
    }
}
```

						1	
	2						3
4							
	5			6			7
	8					9	

2. Tablouri bidimensionale – Aplicatii

Aplicatie 2.4 – Atac regine

Caz 1. numarul de regine este mult mai mare decat n – Complexitate $O(n^2)$

Actualizarea vectorului “atac” prin considerarea conflictelor de pe diagonalele paralele cu diagonala principala

Regina	Atac
1	2
2	3
3	3
4	1
5	4
6	4
7	2
8	2
9	3

```
//se poate translata de la 0 scazand n
for (k = n; k < 2*n-1; k++)
{
    poz=0;
    for(i=k-n+2; i <= n; i++)
    {
        int j=n - k - 1 + i;
        if (a[i][j]!=0)
            if(poz==0)
                poz=i;
            else
            {
                atac[a[poz][n - k - 1 + poz]]++;
                atac[a[i][j]]++;
                poz=i;
            }
    }
}
```

						1	
	2						3
4							
	5			6			7
	8					9	

2. Tablouri bidimensionale – Aplicatii

Aplicatie 2.4 – Atac regine

Caz 1. numarul de regine este mult mai mare decat n – Complexitate $O(n^2)$

Actualizarea vectorului “atac” prin considerarea conflictelor de pe diagonalele paralele cu diagonala secundara

Regina	Atac
1	2
2	3
3	4
4	1
5	4
6	5
7	2
8	2
9	3

```

void numara_conflicte_diag_secundara(int atac[501], int a[101][101],
                                     int n)
{
    int i,j,poz,k;
    for (int k = 0; k<n; k++)
    {
        poz=0;
        for(i=1; i<=k+1; i++)
        {
            int j=k+2-i;
            if (a[i][j]!=0)
                if(poz==0)
                    poz=i;
            else
            {
                atac[a[poz][k+2-poz]]++;
                atac[a[i][j]]++;
                poz=i;
            }
        }
    }
}
    
```

						1	
	2						3
4							
	5			6			7
	8					9	

2. Tablouri bidimensionale – Aplicatii

Aplicatie 2.4 – Atac regine

Caz 1. numarul de regine este mult mai mare decat n – Complexitate $O(n^2)$

Actualizarea vectorului “atac” prin considerarea conflictelor de pe diagonalele paralele cu diagonala secundara

Regina	Atac
1	2
2	3
3	4
4	1
5	4
6	5
7	2
8	2
9	3

```
for (int k = n; k < 2*n-1; k++)
{
    poz=0;
    for(i=k-n+2; i <= n; i++)
    {
        int j=k+2-i;
        if (a[i][j] != 0)
            if(poz==0)
                poz=i;
            else
            {
                atac[a[poz][k+2-poz]]++;
                atac[a[i][j]]++;
                poz=i;
            }
    }
}
```

					1	
	2					3
4						
	5		6			7
	8				9	

2. Tablouri bidimensionale – Aplicatii

Aplicatie 2.4 – Atac regine

Caz 1. numarul de regine este mult mai mare decat n – Complexitate $O(n^2)$

Constructia matricei initiale

```
ifstream f("regine.in");
f>>n>>m;
for(i = 1; i <= m; i++)
{
    f>>x>>y;
    a[x][y]=i;
}
f.close();
```

Actualizarea vectorului "atac"

```
numara_conflicte_linie(atac,a,n);
numara_conflicte_coloana(atac,a,n);
numara_conflicte_diag_principala(atac,a,n);
numara_conflicte_diag_secundara(atac,a,n);
```

Gasirea reginei cu cele mai multe atacuri

```
//p=maximul din vectorul atac
//q=frecventa maximului
p = q = 1;
for(i = 1; i <= m; i++)
    if(atac[i] > p)
    {
        p = atac[i];
        q = 1;
    }
    else if(atac[i] == p) q++;
cout<<p<<" "<<q;
```


2. Tablouri bidimensionale – Aplicatii

Aplicatie 2.4 – Atac regine

Caz 2. numarul de regine este mult mai mic decat n – Complexitate $O(m^2)$

Sugestie de implementare:

1. consideram un vector de structuri “r”, unde fiecare componenta retine coordonatele unei regine pe tabla de sah;
2. sortam vectorul in ordinea crescatoare a absciselor pozitiiilor reginelor; **la abscise egale, sortam dupa ordonata;**
3. construim vectorul atac cu semnificatia
 $\text{atac}[i] = \text{cate regine sunt atacate de regina } i$;
4. pentru fiecare regina “i” cautam **prima regina aflata in dreapta sa**, pe aceeaasi linie
 = **prima regina care ii urmeaza in vectorul r** care se afla pe aceeaasi linie ;
5. pentru fiecare regina “i” cautam **prima regina aflata sub ea**, pe aceeaasi coloana;
 = **prima regina care ii urmeaza in vectorul r** care se afla pe aceeaasi coloana ;
6. pentru fiecare regina “i” cautam **prima regina aflata pe aceeaasi diag. principala;**
7. pentru fiecare regina “i” cautam **prima regina aflata pe aceeaasi diag. secundara;**
8. Parcurgem vectorul atac[] pentru gasirea elementului maxim si a frecventei acestuia.

2. Tablouri bidimensionale – Aplicatii

Aplicatie 2.4 – Atac regine

Caz 2. numarul de regine este mult mai mic decat n – Complexitate $O(m^2)$

Exemplificare modificare vector atac dupa iteratia pentru Regina 1

R[i].x	R[i].y	Atac_lin	Atac_col	Atac_dp	Atac_ds	Total anterior	Total Actual
1	7		1	1		0	2
2	2					0	0
2	8					0	1
4	1					0	0
5	2					0	0
5	5					0	0
5	8					0	0
7	2					0	0
7	7					0	1

2. Tablouri bidimensionale – Aplicatii

Aplicatie 2.4 – Atac regine

Caz 2. numarul de regine este mult mai mic decat n – Complexitate $O(m^2)$

Exemplificare modificare vector atac dupa iteratia pentru Regina 2

R[i].x	R[i].y	Atac_lin	Atac_col	Atac_dp	Atac_ds	Total anterior	Total Actual
1	7					2	2
2	2	1	1	1		0	3
2	8					1	2
4	1					0	0
5	2					0	1
5	5					0	1
5	8					0	0
7	2					0	0
7	7					1	1

2. Tablouri bidimensionale – Aplicatii

Aplicatie 2.4 – Atac regine

Caz 2. numarul de regine este mult mai mic decat n – Complexitate $O(m^2)$

**Actualizarea vectorului
“atac” prin considerarea
primului conflict aparut
pe aceeași linie**

```
for(i = 0; i < m; i++)
{
    pl = pc = pdp = pds = 0;
    /*variabile flag pentru a marca momentul in care intalnim o regina
    atacata de regina i: pe linie la dreapta, pe coloana in jos,
    pe diagonala principala, respectiv secundara in jos*/

    for(j = i + 1; j < m; j++)
    {
        //prima regina atacata de regina i pe linie
        if((r[i].x == r[j].x) && (pl == 0))
        {
            atac[i]++;
            atac[j]++;
            pl = 1;
        }
    }
}
```


2. Tablouri bidimensionale – Aplicatii

Aplicatie 2.4 – Atac regine

Caz 2. numarul de regine este mult mai mic decat n – Complexitate $O(m^2)$

**Actualizarea vectorului
“atac” prin
considerarea primului
conflict aparut pe
aceeasi coloana,
respectiv pe aceeasi
diagonala principala si
secundara**

```
else
    if((r[i].y == r[j].y) && (pc == 0))
    {
        atac[i]++;
        atac[j]++;
        pc = 1;
    }
    else
        if((r[i].x - r[i].y == r[j].x - r[j].y) && (pdp == 0))
        {
            atac[i]++;
            atac[j]++;
            pdp = 1;
        }
        else
            if((r[i].x + r[i].y == r[j].x + r[j].y) && (pds == 0))
            {
                atac[i]++;
                atac[j]++;
                pds = 1;
            }

    if(pl + pc + pdp + pds == 4) break;
}
```


2. Tablouri bidimensionale – Aplicatii

Aplicatie 2.4 – Atac regine

Caz 2. numarul de regine este mult mai mic decat n – Complexitate $O(m^2)$

Constructia vectorului de pozitii

```
f>>n>>m;  
for(i = 0; i < m; i++){  
    f>>r[i].x>>r[i].y;  
}  
f.close();
```

Sortarea vectorului de pozitii

```
int cmpRegine(Regina r1 , Regina r2)  
{  
    if(r1.x<r2.x) return 1;  
    if(r1.x == r2.x)  
        if(r1.y < r2.y) return 1;  
    return 0;  
}
```

```
sort(r, r+m, cmpRegine);
```

Gasirea reginei cu cele mai multe atacuri

```
//p=maximul din vectorul atac  
//q=frecventa maximului  
p = q = 0;  
for(i = 0; i < m; i++)  
    if(atac[i] > p)  
    {  
        p = atac[i];  
        q = 1;  
    }  
    else  
        if(atac[i] == p) q++;  
  
cout<<p<<" "<<q;
```


2. Tablouri bidimensionale – Aplicatii

Aplicatie 2.5 – Exista valoare in matrice

*Se consideră o matrice în care fiecare linie și fiecare coloană este sortată **strict crescător**.*

Să se determine dacă o valoare dată se găsește în matrice sau nu.

Exemplu

int a[3][5]

1	2	3	4	5
4	6	8	10	12
5	7	12	24	29

Valoarea 10 se afla in matrice.

Valoarea 9 nu se afla in matrice

2. Tablouri bidimensionale – Aplicatii

Aplicatie 2.5 – Exista valoare in matrice

$O(nm)$

- **rezolvare1** – Cautarea standard a unui element intr-o matrice
 - se parcurge matricea element cu element si verifica existenta valorii cautate in matrice;

```
void rezolvare1(int &gasit, int x)
{
    int i,j;
    gasit = 0;
    for(i=0; i<n; i++)
        for(j=0; j<m; j++)
            if (a[i][j] == x)
                gasit = 1;
}
```


2. Tablouri bidimensionale – Aplicatii

Aplicatie 2.5 – Exista valoare in matrice

$O(n \log m)$

rezolvare2 - Cautarea unui element intr-o matrice folosind, pe fiecare linie, cautarea binara, intrucat fiecare linie e ordonata crescator.

```
int caut_binar( int v[], int s, int d, int x)
{
    int m;
    while (s<=d)
    {
        m = (s+d)/2;
        if (x == v[m]) return m;
        if (x<v[m])
            d = m - 1;
        else
            s = m + 1;
    }
    return -1;
}
```

```
void rezolvare2(int &gasit, int x)
{
    gasit = 0;
    for(i=0; i<n; i++)
    {
        if (caut_binar(a[i],0,m-1,x)!= -1) gasit = 1;
    }
}
```


2. Tablouri bidimensionale – Aplicatii

Aplicatie 2.5 – Exista valoare in matrice

$O(n \log m)$

*rezolvare3 - Cautarea unui element intr-o matrice folosind, pe fiecare linie, cautarea binara, intrucat fiecare linie e ordonata crescator. **Optimizare: ignorarea acelor linii care sigur nu contin elementul x (cele care incep cu elemente $> x$ si cele care se termina cu elemente $< x$).***

1	2	3	4	5
4	6	8	10	12
5	7	12	24	29
11	13	15	28	30
40	41	43	45	51

De exemplu, **valoarea 10 se poate afla doar pe liniile 2 si 3**, nu are sens sa o cautam pe:

- linia 1 – deoarece are pe ultima coloana valoarea 5, deci cea mai mare valoare de pe linia 1 este 5,
- linia 4 – deoarece are pe prima linie valoarea 11, deci cea mai mica valoare de pe linie este 11,
- linia 5 – cea mai mica valoare de pe linie este 40

2. Tablouri bidimensionale – Aplicatii

Aplicatie 2.5 – Exista valoare in matrice

$O(n \log m)$

*rezolvare3 - Cautarea unui element intr-o matrice folosind, pe fiecare linie, cautarea binara, intrucat fiecare linie e ordonata crescator. **Optimizare: ignorarea acelor linii care sigur nu contin elementul x (cele care incep cu elemente $> x$ si cele care se termina cu elemente $< x$).***

```
void restrictionare_linii(int &j, int &k, int x)
{
    // daca ultimele elemente < x sau primele su
    for (k = n-1; k >= 0; k--)
        if (a[k][0] <= x) break;

    for (j = 0; j <= k; j++)
        if (a[j][m-1] >= x) break;
}
```

```
void rezolvare3(int &gasit, int x)
{
    int i, j, k;
    restrictionare_linii(j, k, x);
    gasit = 0;
    for (i = j; i <= k; i++)
    {
        if (caut_binar(a[i], 0, m-1, x) != -1) gasit = 1;
    }
}
```


2. Tablouri bidimensionale – Aplicatii

Aplicatie 2.5 – Exista valoare in matrice

$O(n + m)$

rezolvare4 – restrictionam mai mult decat in rezolvarea3 zona in care cautam valoarea x , pe baza urmatoarelor observatii:

1. Daca un element de pe pozitia (i,j) este mai mare (strict) decat x , atunci toate elementele aflate pe pozitii (r,s) cu $r \geq i$ si $s \geq j$ sunt mai mari decat x :

			$a[i][j] > x$		

Toate elementele din aceasta zona vor fi
mai mari decat $x \Rightarrow$
 x nu mai trebuie cautat in aceasta zona

2. Tablouri bidimensionale – Aplicatii

Aplicatie 2.5 – Exista valoare in matrice

$O(n + m)$

rezolvare4 – restrictionam mai mult decat in rezolvarea3 zona in care cautam valoarea x , pe baza urmatoarelor observatii:

2. Daca un element de pe pozitia (i,j) este mai mic (strict) decat x , atunci toate elementele aflate pe pozitii (r,s) cu $r \leq i$ si $s \leq j$ sunt mai mici decat x :

Toate elementele din aceasta zona vor fi mai **mici** decat $x \Rightarrow$
 x nu mai trebuie cautat in aceasta zona

			$a[i][j] < x$		

2. Tablouri bidimensionale – Aplicatii

Aplicatie 2.5 – Exista valoare in matrice

$O(n + m)$

rezolvare4 – restrictionam mai mult decat in rezolvarea3 zona in care cautam valoarea x, pe baza urmatoarelor observatii:

3. Din observatiile anterioare rezulta ca putem parcurge matricea:

- pe o linie de la dreapta la stanga pana intalnim un element $a[i][j] \leq x$;
daca elementul este chiar x, atunci ne oprim;
altfel, din primele observatii, nu mai trebuie sa cautam pe coloanele $> j$ (nici pe liniile $\leq i$); astfel, putem cobori pe coloana j pe care am ajuns

7	8	10	23	24
12	16	18	25	26
13	17	19	27	29
20	21	22	30	31
28	37	40	41	45

Cautam $x=21$

presupunem liniile si coloanele numerate de la 1

-Parcurgem prima linie de la dreapta la stanga
pana la primul element < 21 , adica pana la $a[1][3]=10$

-In regiunea gri nu mai trebuie sa cautam,
sigur sunt elemente > 21

⇒ Coboram pe coloana 3

2. Tablouri bidimensionale – Aplicatii

Aplicatie 2.5 – Exista valoare in matrice

$O(n + m)$

rezolvare4 – restrictionam mai mult decat in rezolvarea3 zona in care cautam valoarea x, pe baza urmatoarelor observatii:

3. Din observatiile anterioare rezulta ca putem parcurge matricea:

- pe o linie de la dreapta la stanga pana intalnim un element $a[i][j] \leq x$;
daca elementul este chiar x, atunci ne oprim;
altfel, din primele observatii, nu mai trebuie sa cautam pe coloanele $> j$ (nici pe liniile $\leq i$); astfel, putem cobori pe coloana j pe care am ajuns
- coboram pe coloana curenta j pana cand intalnim un element $a[i][j] \geq x$;
daca elementul este chiar x, atunci ne oprim;
altfel, din primele observatii, nu mai trebuie sa cautam pe linii $< i$ (nici pe coloanele $\geq j$);

7	8	10	23	24
12	16	18	25	26
13	17	19	27	29
20	21	22	30	31
28	37	40	41	45

Cautam x=21

Coboram pe coloana 3 pana la $a[4][3]=22>21$

- In regiunea mov nu mai trebuie sa cautam, sigur sunt elemente < 21 (nici in cea gri, conform pasului anterior)
 \Rightarrow mergem la stanga pe linia 3

2. Tablouri bidimensionale – Aplicatii

Aplicatie 2.5 – Exista valoare in matrice

$O(n + m)$

rezolvare4 – restrictionam mai mult decat in rezolvarea3 zona in care cautam valoarea x, pe baza urmatoarelor observatii:

3. Din observatiile anterioare rezulta ca putem parcurge matricea:

- pe o linie de la dreapta la stanga pana intalnim un element $a[i][j] \leq x$;
daca elementul este chiar x, atunci ne oprim;
altfel, din primele observatii, nu mai trebuie sa cautam pe coloanele $> j$ (nici pe liniile $\leq i$); astfel, putem cobori pe coloana j pe care am ajuns
- coboram pe coloana curenta j pana cand intalnim un element $a[i][j] \geq x$;
daca elementul este chiar x, atunci ne oprim;
altfel, din primele observatii, nu mai trebuie sa cautam pe linii $< i$ (nici pe coloanele $\geq j$); **este suficient sa mergem, din nou, pe linia curenta la stanga si reluam etapele**

7	8	10	23	24
12	16	18	25	26
13	17	19	27	29
20	21	22	30	31
28	37	40	41	45

Am gasit 21 ! \Rightarrow STOP

2. Tablouri bidimensionale – Aplicatii

Aplicatie 2.5 – Exista valoare in matrice

$O(n + m)$

rezolvare4 – restrictionam mai mult decat in rezolvarea3 zona in care cautam valoarea x, pe baza urmatoarelor observatii:

Astfel, trebuie doar sa parcurgem matricea dupa regulile descrise **alternativ** pe linii de la dreapta la stanga si in jos pe coloane pana gasim x sau iesim din matrice sau ajungem la o linie/coloana restrictionata cu criteriul de la rezolvarea3

Spre exemplu, dacă valoarea căutată ar fi fost 15, traseul este urmatorul, si se ajunge la o linie restrictionata (care incepe cu un element >15)

7	8	10	23	24
12	16	18	25	26
13	17	19	27	29
20	21	22	30	31
28	37	40	41	45

2. Tablouri bidimensionale – Aplicatii

Aplicatie 2.5 – Exista valoare in matrice

$O(n + m)$

rezolvare4 – *Parcurgerea alternativa a liniilor si coloanelor pana cand se gaseste numarul sau se atinge limita unei linii sau a unei coloane.*

```
void rezolvare4(int &gasit, int x)
{
    int j,k,linie,coloana;

    restrictionare_linii(j,k,x);
    // toate liniile incep cu elem <= x si se termina cu elem >=x

    gasit = 0;
    linie = j;
    coloana = m-1;
    while (gasit == 0)
    {
        while (coloana >=0 && a[linie][coloana]>x) coloana--;
        if(coloana < 0) break;
        if (a[linie][coloana] == x){gasit = 1;break;}
        while (linie <= k && a[linie][coloana]<x) linie++;
        if (linie > k) break;
        if (a[linie][coloana] == x){gasit = 1;break;}
    }
}
```


2. Tablouri bidimensionale – Aplicatii

Aplicatie 2.6 – Element comun tuturor liniilor (daca exista)

Se consideră o matrice în care fiecare linie este sortată crescător. Să se determine un element comun tuturor liniilor (dacă există).

Exemplu

int a[4][5]

1	7	12	15	20
3	4	7	11	16
2	3	4	7	15
7	8	9	10	11

Valoarea 7 este comuna.

2. Tablouri bidimensionale – Aplicatii

Aplicatie 2.6 – Element comun tuturor liniilor (daca exista)

Sugestie de implementare:

1. **rezolvare()** – foloseste algoritmul de cautare secventiala pentru gasirea unei valori pe o linie; aplica algoritmul pentru a cauta fiecare element de pe prima linie in fiecare linie din matrice;
2. **rezolvare_binar()** – optimizeaza subprogramul rezolvare() cautand binar o valoare intr-un vector;
3. – optimizeaza primele doua subprograme restrictionand limitele intervalelor de cautare (determinam pentru fiecare linie intre ce coloane este suficient sa cautam);
4. **rezolvare3()** – $O(mn)$:
 - 4.1 – se considera un vector $col_crt[i]$ = retine ultima coloana de pe linia i pana la care trebuie cautat elementul comun;
 - 4.2 - determinam valoarea minima din col_crt - este o limita superioara pentru elementul comun;
 - 4.3 – scadem pt fiecare linie i $col_crt[i]$ pana ajunge pe un element $\leq a[lin_min][col_crt[lin_min]]$ (mai la dreapta nu are sens sa cautam pe linie);
 - 4.4 – definim cnt = cate limite de coloane sunt egale cu valoarea minima $a[lin_min][col_crt[lin_min]]$;
 - 4.5 – daca pentru fiecare linie elementul de pe coloana $col_crt[i]$ este $= a[lin_min][col_crt[lin_min]]$ atunci liniile au un element comun.

2. Tablouri bidimensionale – Aplicatii

Aplicatie 2.6 – Element comun tuturor liniilor (daca exista)

$O(nm^2)$

Cautarea secventiala

```
int caut(int v[],int val){  
    for(int j=0;j<m;j++)  
        if(v[j]==val) return 1;  
    return 0;  
}
```

Algoritmul complet de rezolvare

```
void rezolvare()  
{  
    int comun,val,i;  
    //verificam daca un element de pe prima linie se gaseste si pe celelalte  
    for (int poz = 0; poz < m; poz++){  
        comun = 1;  
        val = a[0][poz];  
        for (i = 1; i<n; i++)  
            if (caut(a[i],val)==0){ comun = 0; break;}  
        if (comun == 1) {cout<<"valoarea comuna = "<<val<<endl; return;}  
    }  
    cout<<"nu exista valoare comuna"<<endl; return;  
}
```


2. Tablouri bidimensionale – Aplicatii

Aplicatie 2.6 – Element comun tuturor liniilor (daca exista)

$O(nm \log m)$

Cautarea binara

Algoritmul complet de rezolvare

```
int caut_binar( int v[], int s, int d, int x)
{
    int m;
    while (s<=d)
    {
        m = (s+d)/2;
        if (x == v[m]) return m;
        if (x<v[m])
            d = m - 1;
        else
            s = m + 1;
    }
    return -1;
}
```

```
void rezolvare_binar()
{
    int comun, val, i;
    //verificam daca un element de pe prima linie se gaseste si pe celelalte
    for (int poz = 0; poz < m; poz++){
        comun = 1;
        val = a[0][poz];
        for (i = 1; i<n; i++)
            if (caut_binar(a[i], 0, m-1, val) == -1) { comun = 0; break; }
        if (comun == 1) { cout<<"valoarea comuna = "<<val<<endl; return; }
    }
    cout<<"nu exista valoare comuna"<<endl; return;
}
```


2. Tablouri bidimensionale – Aplicatii

Aplicatie 2.6 – Element comun tuturor liniilor (daca exista)

$O(nm^2)$

Cu stabilirea limitelor de interval.

Cautarea secventiala

```
int caut(int v[],int val){  
    for(int j=0;j<m;j++)  
        if(v[j]==val) return 1;  
    return 0;  
}
```

Maxim pe coloane

```
int max_col(int col)  
{  
    int i, maxim = a[0][col];  
    for(i=1;i<n;i++)  
        if (a[i][col] > maxim)  
            maxim = a[i][col];  
    return maxim;  
}
```

Minim pe coloane

```
int min_col(int col)  
{  
    int i, minim = a[0][col];  
    for(i=1;i<n;i++)  
        if (a[i][col] < minim)  
            minim = a[i][col];  
    return minim;  
}
```

*Maximul primei
coloane*

1	7	12	15	20
3	4	7	11	16
2	3	4	7	15
7	8	9	10	11

*Minimul ultimei
coloane*

2. Tablouri bidimensionale – Aplicatii

Aplicatie 2.6 – Element comun tuturor liniilor (daca exista)

$O(nm^2)$

Algoritmul complet de rezolvare

Cu stabilirea limitelor de interval.

```
void rezolvare1()
{
    int poz_ls[10], poz_ld[10], comun, ls, ld, i, poz, val;
    ls = max_col(0); ld = min_col(m-1);
    for (i=0; i<n; i++)
    {
        poz = 0;
        while (poz < m && a[i][poz]<ls) poz++;
        if (poz == m) {cout<<"nu exista valoare comuna"; return;}
        poz_ls[i] = poz;

        poz = m - 1;
        while (poz >= 0 && a[i][poz]>ld) poz--;
        if (poz < 0) {cout<<"nu exista valoare comuna"; return;}
        poz_ld[i] = poz;
    }

    for (poz = poz_ls[0]; poz <= poz_ld[0]; poz++)
    {
        comun = 1; val = a[0][poz];
        for (i = 1; i<n; i++){

            if (caut(a[i],poz_ls[i],poz_ld[i],val) == 0){comun = 0; break;}
        }
        if (comun == 1) {cout<<"valoarea comuna = "<<val<<endl; return;}
    }
    cout<<"nu exista valoare comuna"<<endl; return;
}
```


2. Tablouri bidimensionale – Aplicatii

Aplicatie 2.6 – Element comun tuturor liniilor (daca exista)

$O(nm \log m)$

Algoritmul complet de rezolvare

Cu stabilirea limitelor de interval.

```
void rezolvare2()
{
    int poz_ls[10], poz_ld[10], comun, ls, ld, i, poz, val;
    ls = max_col(0);
    ld = min_col(m-1);
    for (i=0; i<n; i++)
    {
        poz = 0;
        while (poz < m && a[i][poz]<ls) poz++;
        if (poz == m) {cout<<"nu exista valoare comuna"<<endl; return;}
        poz_ls[i] = poz;

        poz = m - 1;
        while (poz >= 0 && a[i][poz]>ld) poz--;
        if (poz < 0) {cout<<"nu exista valoare comuna"<<endl; return;}
        poz_ld[i] = poz;
    }

    for (poz = poz_ls[0]; poz <= poz_ld[0]; poz++)
    {
        comun = 1; val = a[0][poz];
        for (i = 1; i<n; i++)
            if (caut_binar(a[i], poz_ls[i], poz_ld[i], val) == -1){comun = 0; break;}
        if (comun == 1) {cout<<"valoare comuna = "<<val<<endl; return;}
    }
    cout<<"nu exista valoare comuna"; return;
}
```


2. Tablouri bidimensionale – Aplicatii

Aplicatie 2.6 – Element comun tuturor liniilor (daca exista)

$O(nm)$

Algoritmul complet de rezolvare

Sugestie de implementare:

4. *rezolvare3()* – $O(nm)$:

4.1 – se considera un vector $col_crt[i]$ = retine ultima coloana de pe linia i pana la care trebuie cautat elementul comun;

4.2 - determinam valoarea minima din col_crt - este o limita superioara pentru elementul comun;

4.3 – scadem pt fiecare linie i $col_crt[i]$ pana ajunge pe un element $\leq a[lin_min][col_crt[lin_min]]$ (mai la dreapta nu are sens sa cautam pe linie);

4.4 – definim cnt = cate limite de coloane sunt egale cu valoarea minima $a[lin_min][col_crt[lin_min]]$;

4.5 – daca cnt = numarul de linii din matrice, atunci am gasit valoarea comuna

4.6 – daca pentru fiecare linie elementul de pe coloana $col_crt[i]$ este $= a[lin_min][col_crt[lin_min]]$ atunci liniile au un element comun.

4.7 – se repeta procedeul pana la iesirea din matrice sau pana la gasirea valorii comune

2. Tablouri bidimensionale – Aplicatii

Aplicatie 2.6 – Element comun tuturor liniilor (daca exista)

$O(nm)$

Algoritmul complet de rezolvare

*Gasirea liniei care
contine elementul
minim de pe ultima
coloana (elementul
de la care se
porneste cautarea).*

```
/*pentru fiecare linie col_crt[i] =ultima coloana de pe linia i pana la care  
trebuie cautat elementul comun*/  
for(i = 0; i < n; i++)  
    col_crt[i] = m-1;
```

1	7	12	15	20
3	4	7	11	16
2	3	4	7	15
7	8	9	10	11

*Gasirea valorilor
maxime initiale pana
la care trebuie
realizata cautarea pe
fiecare linie*

1	7	12	15	20
3	4	7	11	16
2	3	4	7	15
7	8	9	10	11

2. Tablouri bidimensionale – Aplicatii

Aplicatie 2.6 – Element comun tuturor liniilor (daca exista)

$O(nm)$

Algoritmul complet de rezolvare

Pentru val = 11 Cnt = 2. Se repeta algoritmul pe noile valori ale vectorului col_crt[]

1	7			
3	4	7	11	
2	3	4	7	
7	8	9	10	11

1	7			
3	4	7		
2	3	4	7	
7				

```
sol = 2;
do
{
    //determinam valoarea minima din col_crt
    //este o limita superioara pentru elementul comun
    lin_min = 0;
    for(i = 0; i < n; i++)
        if(a[i][col_crt[i]] < a[lin_min][col_crt[lin_min]])
            lin_min = i;
    //determinam limitele superioare pentru fiecare linie
    cnt = 0; //cate limite de coloane sunt egale cu valoarea minima
    for(i = 0; i < n; i++)
        while(a[i][col_crt[i]] > a[lin_min][col_crt[lin_min]])
            if(col_crt[i] == 0)
            {
                sol = 0; i = n; break;
            }
            else col_crt[i]--;

    for(i = 0; i < n; i++)
        if(a[lin_min][col_crt[lin_min]] == a[i][col_crt[i]])
            cnt++;
    /*daca pentru fiecare linie elementul de pe coloana col_crt[i] este
    a[lin_min][col_crt[lin_min]] atunci liniile au un element comun*/
    if(cnt == n)
        sol = 1;
}while(sol == 2);
```


2. Tablouri bidimensionale – Aplicatii

Aplicatie 2.6 – Element comun tuturor liniilor (daca exista)

$O(nm)$

Algoritmul complet de rezolvare

```
if(sol == 0)
    cout << "nu exista valoare comuna" << endl;
else
    cout << "valoare comuna = " << a[lin_min][col_crt[lin_min]] << endl;
```

Pentru val = 7 Cnt = 4 – Numarul de aparitii ale valorii = numarul de linii din matrice (cautare cu succes) .

1	7			
3	4	7		
2	3	4	7	
7				

Operatii pe tablouri bidimensionale

Concluzii

S-au recapitulat notiunile urmatoare:

- Tablouri unidimensionale;
- Tablouri bidimensionale – notiuni teoretice;
- Tablouri bidimensionale - Aplicatii.

Succes!